

JAUME BARTUMEU CASSANY

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

PLAÇA DEL POBLE

D'Engolasters a Canòlich

Pronunciant sermons per tapar les pròpies vergonyes

El dia de Sant Miquel d'Engolasters el cap de Govern va aprofitar els micròfons per intentar enviar un missatge de tranquil·litat sobre el sector financer. Les seves afirmacions, amb sabates grosses com sempre, van aconseguir exactament el contrari del que sembla que pretenia.

Atesa la seva poca credibilitat, tant els operadors financers com la gent senzilla i planera, la que té la nòmina domiciliada a l'entitat financera que va promoure i subvencionar DA i ara esbufega, van entendre exactament el mateix: venen mal dades i pintes bastos.

Dissabte passat, a Canòlich, Antoni Martí va seguir amb la seva línia de predicador. Va sermonejar sobre aquells –el PS– que posarien, al seu entendre, el principat en perill. I el cap de Govern va adreçar-se als Liberals per interpel·lar-los i demanar-los que es pronunciessin, ja que han anunciat que fan una coalició de liberals i socialistes per a les properes eleccions generals, sobre les propostes del PS.

Aquest mal aprenent de Maquiavel que és Antoni Martí ha empès, tant com ha sabut, liberals i socialistes perquè vagin plegats a les eleccions i, ara que ja sembla que els ha casat, ja els posa foc i falques per preparar el divorci. Una il·lustració més, si alguna es necessitava, del doble joc i el doble llenguatge de Martí.

Mentrestant, els enormes problemes del país que aquest cap de Govern i aquesta majoria, no solament no ha encarat, sinó que ha deixat que s'annessin

amuntegant els uns damunt dels altres, sense ordre ni concert, segueixen aquí, s'agreguen i, alguns, esdevenen un perill per a la mateixa subsistència d'Andorra com a Estat independent.

Del que hauriem de parlar, sense embuts, és de la gran batalla ideològica entre els que volen reduir les proteccions socials –DA i Liberals– i els que les volem adequar als nous riscos i reforçar-les. DA, Liberals i Unió Laurediana van de bracet amb la tisora ben esmolada.

Operadors i ciutadans amb nòmina van entendre el mateix: venen mal dades

Algun dels problemes pendents posen en perill la subsistència mateixa d'Andorra

Són els que han provocat, i no volen pas aturar, la fractura social entre les dues Andorres, que van a dues velocitats diferents.

És així com un forat, un abisme, el que s'està creant cada dia més entre una economia girada cap a l'èxit d'uns quants, gairebé sempre els mateixos, i una societat que es caracteritza per la relegació, el bandejament.

És aquest forat, aquest abisme, que cal tapar i, per aconseguir-ho, ens cal fer una opció clara.

Cal reformar el país i les seves institucions. Cal acollir les aspiracions de la societat. I cal fer-ho sense plantejar una contraposició entre reforma i resistència, entre el canvi i la conservació del que hi ha.

El redreçament i el progrés que defensem no és un valor aïllat. És un valor que es defineix per l'orientació que l'empeny i l'objectiu que busca.

Però el capteniment de DA, que aplega tots els conservadismes del país, només s'inspira en els pitjors principis del liberalisme econòmic més tronat, i ataca únicament la política social a la qual es demana que sigui menys feixuga.

El redreçament pot ajudar a buscar la reconciliació entre l'economia i la política social, el canvi i la seguretat.

La comunicació cloroform de DA intenta fer veure que l'alternativa es troba entre la regressió social i la davallada econòmica. D'aquí, la insistent campanya adreçada a fer creure a la gent que la branca de jubilació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social està gairebé en fallida.

Aquesta manera d'encarar els problemes d'Andorra suposa un risc: abocar el país a la resignació i el desmembrament social.

Aquest és el capteniment de Martí: vehicular un discurs girat cap al passat, incapaç de mirar de cara el que s'acosta.

No es vol pensar així en el que més ens hauria d'importar, que és la solució dels problemes que avui tenim plantejats.